Sedda peaks jo igga mõistlik mees issegi meletulletama!"

„Mõtle, armas põllomees!
Päwapaistes, wihma wees
On jo Loja rammo pannud,
Wilja kossutuks neid annud,
Et se mullast tõuseb ülles,
Kaswab seal, kui emma sülles,
Toidab sind so põld ja karri,
Sedda ka, kes maad ei harri.
Olgo kulda kül, ja hõbbe,
Leiwata saab rahwas tõbbe!
Agga keik, kes ellawad,
Tarwitawad mollemad:
Ihho terwis, kassin meel,
Siis on mees just õigel teel.
Olgo pallawas ehk külmas,
Parremat ei tea ma ilmas!"

(C. Fr.)

---

# Önneto sõbber.

Üks noor ja rikkas mees, kes omma wannemalt suurt warra olli pärrinud, ellas iggapääw mailma lusti ja rõmo sees. Selle ello peale eksitas tedda issearranes üks sõbber, kes õõd ja päwa temmaga ühhes ellas ja tedda iggapiddi eksitusse te peale weddas, se lotusse pärrast, et kui rikkas omma ülleanneto ja wõeriti ellowisi läbbi ommale otsa sadaks temma keige temma warra pärriaks saaks.

Wimaks jäi ka rikkas haigeks ja keigest olli nähha et ta pea hauda saaks minnema. Sõbber andis nüüd nõu, et ta omma warra pärrast arro teeks, sest suggulast ja sõbra tal muido ei olnud, kui sesamma sõbber ja nõuandja. Haige, kel tõbbi ja silmaallune surmatunnike meelt olli põõrnud, ei lausunud sõnna, waid ohkas agga. Jälle ütles sõbber: „Kule wend, sinno ellopäwad on pea otsas, lasse ommeti omma warra testamenti üllespanna, mui-